

„Látókörbe emelni a kortárs irodalmat”

B. Zetas Péter

A könnyűzenei szcéna egyik úde színfoltja az Óriás, ami jövőre lesz tíz éves. Ugyan 2005-re datálható a pályafutás kezdete, ám 2006-ban kezdtek el a tagok érdemben próbálni. Többek között a legutóbbi és a készülőben lévő új albumukról, a *Rájátszás*ról, a versírásról és a zenekar jövőjéről B. Zetas Péter kérdezte Egyedi Peti.

B. Zetas Péter: Idén vagytok 10 évesek. Milyen érzés?

Egyedi Péter:Ha ünneplünk is, azt jövőre tesszük. 2006 elején kezdtünk el érdemben próbálni, az első koncert pedig 2006 nyarán volt. Az érzés jó, bár belengi az „ejj, de rohan az idő” hangulat, ami persze kellemes is, hiszen ilyenkor az is eszembe jut, hogy mennyi mindent csináltunk már, és a dolgaink túlnyomó részére igencsak büszke vagyok.

BZP: Gyakran a nagyszerű *Fát dönteni* dalokkal aposztrofálnak titeket. Mit gondoltok, ki lehet lépni egy-egy olyan szám árnyékából, ami meghatározza az adott zenekart? Egyáltalán kell-e?

EP:A *Fát dönteni* a legismertebb dalunk, ezzel robbantunk be a köztudatba 2008-ban. De nem gondolom, hogy ez a szám határozná meg a zenekart és árnyékot sem érzek, amiből ki kell lépni. Az Óriás közönsége ismeri és szereti a munkásságunk többi részét-foltját is, ezt minden koncerten be is bizonyítják. De az sem baj, hogy van, aki megállt a *Fát dönteni*-nél. Ha mégis van kedve tovább ismerkedni, szerintem talál még jó dalokat.

BZP: Tavaly adtátok ki a legutóbbi albumotokat, amely a *0209* címet viseli. Mit akartatok kommunikálni a névvel? Miért nem nagylemez lett belőle?

EP:Tavaly Halászin a Babos majorban hat dalt vettünk fel, és mivel nem 10 perces opuszokról volt szó, nehezen lehetett volna nagylemeznek hívni az anyagot. A „középlemez” lett volna a megfelelő kategória, de ez még nem létezik és csak utólag jutott az eszünkbe. A cím a számmisztikára utal: egy koncertről hazafelé próbáltuk eldönteni, mi legyen a cím, és pontban 02:09-kor jutott az eszünkbe, hogy február 9-én utaztunk le Halásziba. Ilyen szép ezoterikus egyezést nem lehetett kihagyni!

BZP: Kizárólag az internetet választottátok mint terjesztési platformot. Minek köszönhető ez a döntés?

EP:Egész egyszerűen nem volt pénzünk fizikai gyártásra. A *Tűz, víz, repülő*-nél csináltunk egy nagyon sikeres közösségi finanszírozási rendszert, de ezt nem akartuk itt is megismételni. A *0209* egy polaroidkép a zenekar életéből: az épp aktuális – egyébként igen felszabadult – hangulatunkban írtuk ezeket a dalokat viszonylag rövid idő alatt, rögtön fel is vettük őket és kiadtuk őket. Nem akartunk tovább ülni rajta – ezért is lett digitális a megjelenési forma.

BZP: Készül az új album? Ha igen, milyen koncepció alapján?

EP:Igen, új dalokon dolgozunk, nemsokára kezdünk demózni. Én bírom az új ötleteket. Megint egy kicsit kísérletezünk, s ezúttal talán felnőttesebb hangvételű dologra lehet számítani. Szeretnénk tovább feszegetni a határainkat, talán egy picit átértékelni a zenei gondolkodásunkat.

BZP: Több éve már, hogy bekapcsolódtál a *Rájátszás*ba. Hogyan hatott/hat ez a döntés Óriásra? Népszerűbbé vált a zenekar? Milyen élményekkel gazdagodtál ennek köszönhetően? Mit gondolsz erről a projektről?

EP:A projektet nagyon szeretem, mert új barátságokat és új nézőpontokat mutatott, valamint újra a látókörömbe emelte a kortárs irodalmat. A *Rájátszás* körülbelül tíz ember közös magánügye, a költészet és a zene furcsa egymásba ölelése. Mivel egyikünk sem csinált még ilyet, ráadásul emberileg nagyon egymásra találtunk, ezért nagyon jól érezzük magunkat benne. Nekem kifejezetten üdítő, hogy a vers és a próza, illetve a felolvasás is szerves része lehet egy

zenés estnek, ami egyébként is végig az írók szövegeire épül. Az Óriást biztos többen megismerik ezáltal, de sokan a mi közönségünkben is nyitottak a *Rájátszás* felé. És mivel sokszor látok „óriásos” fiúkat és lányokat a koncerteken, így gondolom, nem bánták meg.

BZP: Jó viszonyt ápolsz nemcsak a régről ismert zenészekkel, de a költőkkel is a *Rájátszásból*. Nem kaptál kedvet a versírásra? Ha igen, kitűztél-e komolyabb célokat ez ügyben?

EP: Rengeteg szabadvers-féle dolgot írok, amikor agyemenésem van, de ezekkel aztán nem foglalkozom, a részekből, témaválasztásukból sok esetben inkább dalszövegek lesznek.

BZP: Nagyon kevés akusztikus koncertet adtok. Mi az oka ennek?

EP: Jó ezt nem túlnyomni! Alapvetően rockzenekar vagyunk, amiből időnként jó ilyen-olyan módon kikandikálni, de alapvetően egy hangos, odalépős zenekar vagyunk. Viszont amikor például csinálunk egy akusztikot, azt igyekszünk úgy megcsinálni, hogy kitartson a hangulata a következő alkalomig.

BZP: Milyen meghökkentő koncertélményeitek vannak?

EP: Volt egyszer egy srác, aki még fekvőgipszben bulizott ránk az első sorban. Az utolsó számokra felhívtuk a színpadra. Aztán volt olyan, hogy egyszer meglepett minket a Gázállat nevű zenekar, akik akkoriban rendszeresen – gerilla módon – támadtak be koncerteket. Egyszer csak átvették a színpadot. Voltak zenekarok, akik ezt nem bírták, nekünk nagyon tetszett. Az is jó emlék, amikor az *Együttes Intimitás*-on az Óriás és az Isten Háta Mögött együtt játszott számokat. Elég jól szólt így egy *Fát dönteni* vagy egy *Jósolni bélből*.

BZP: A Facebook-oldalaton az érdeklődési körhöz azt írtátok, hogy „finom ételek”. Elhivatott ételfogyasztók lennétek?

EP: Igen, szeretjük a finom ételeket. Ákos remekül főz, ha létezik olyan, akkor ő a zenekari séf, ez nem vitás. Már nagyon várom a szokásos békésszentandrási nyaralásunkat, és az ottani kajálásokat.

BZP: Hogyan látjátok az elkövetkezendő 5 évet a zenekar tekintetében?

EP: Elsősorban a következő évet várom kíváncsian. Az új lemezt, meg a jövőre eső jubilálást is. Továbbra is szabad, ízes, izgalmas dolgokat fogunk csinálni.

